

Oud-schilder Klaas van Leeuwen uit Leerdam:

‘Ik ben een Pietje Precies, altijd al geweest’

Klaas van Leeuwen is sinds 2006 officieel met pensioen. Maar stilzitten vindt hij lastig. Soms is hij nog dagelijks bezig met zijn vak als schilder, stukadoor, glaszetter en allround klusjesman. Bijvoorbeeld als hij zijn zoon en schoondochter helpt bij het opknappen van hun Middeleeuwse huis in Frankrijk. ‘Ik wil nu alleen nog móói werk afleveren.’

Klaas van Leeuwen (74) uit Leerdam

- is getrouwd met Conny (67)
- werkte o.a. bij Van Noordennen in Hardinxveld-Giessendam.

‘In 1959 kwam ik van de Technische School. Ik kreeg een baantje als etaleur bij de V&D in Utrecht. Dat was niets voor mij. Naast dat ik het saai vond, werd het ook nog eens slecht betaald. Dus ging ik aan de slag bij een schildersbedrijf in Tricht. Ook dat was niet direct een succes. De baas vond dat ik te veel tijd nodig had voor een klus. Maar zo zag ik het absoluut niet. Goed werk kost nu eenmaal tijd. Door de jaren heen ben ik steeds meer specialistisch werk gaan doen, bijvoorbeeld in de botenbouw. Daar kwam mijn precisie juist van pas.’

Rijken der aarde

‘Ik haalde er plezier uit om mijn werk zo nauwkeurig mogelijk te doen. De mal van een oude sloep eindeloos stukadoor en daarna in de was zetten. Totdat de boot weer blonk als nieuw. Op scheepswerf Neptunus in Aalst kwam ik in aanraking met de rijken der aarde. Mensen uit bijvoorbeeld Monaco zagen mij bezig met zo’n boot en vroegen voor hen hetzelfde te doen. Dat werk was geknipt voor mij. Voor dat soort mensen is iets niet snel goed genoeg. Logisch natuurlijk, er gaat veel geld om in de botenbusiness.’

Allround vakman

‘Het langst werkte ik bij Van Noordennen in Hardinxveld-Giessendam. Hier deed ik verschillende soorten werk. (Dubbel) glas zetten, stukadoor, het beletteren van ramen en deuren. Zo heb ik me langzaam maar zeker het vak eigen gemaakt. Er is weinig wat ik niet heb gedaan en daar ben ik blij mee. Ook nu nog houd ik de trends in de gaten, bijvoorbeeld via bladen als VT Wonen. Laatst heb ik, geïnspireerd door een reportage in VT Wonen, thuis nog een kastje in de krijtverf gezet. Leuk vind ik dat.’

La douce France

‘Het grootste deel van mijn tijd gaat nu op aan het ‘Franse project’. Mijn zoon en schoondochter hebben daar een woning gekocht uit 1721. Werkelijk alles aan het huis moet opgeknapt worden en dat ben ik samen met hen aan het doen. Dit jaar ben ik er nog een maand geweest. Heerlijk om van nut te kunnen zijn. Ook mijn zoon is erg handig. Bovendien weet hij goed zijn weg te vinden op Marktplaats. Vorige maand heeft hij voor een schijntje een oude buitenlamp op de kop getikt. Die hangen we dan samen op.’

Met pensioen

‘Sinds 2006 ontvang ik pensioen van BPF Schilders. Mijn vrouw en ik kunnen er goed van rondkomen. Dit komt vooral door mijn vrouw. Zij heeft absoluut geen gat in haar hand en weegt elke aankoop zorgvuldig af. Ik ben iets uitbundiger wat aankopen betreft. Ik houd van mooie spullen, vind het fijn als het plaatje ‘af’ is. Onze auto heeft bijvoorbeeld precies dezelfde kleur als ons huis. Ik kan daar erg van genieten. Thuis was ik samen met mijn tweelingzusje de enige erfgenaam. Van de erfenis hebben wij de studie van onze kinderen kunnen betalen. Ook zit er op ons huis geen hypotheek meer. Daarom hebben wij het geluk dat onze lasten vrij laag zijn.’

Toekomstdroom

‘Omdat mijn vrouw snel last van haar rug krijgt, kan zij niet altijd mee naar Frankrijk. Dat vind ik jammer. Al zegt zij dan meteen dat ze het niet erg vindt. Om ook samen wat tijd te besteden, hebben we twee elektrische fietsen gekocht. In de weekenden genieten we van fietstochtjes door Nederland. Mijn grootste droom is het bezoeken van het leefgebied van de Inca's in Peru. Vanwege de lange vliegreis kan dit waarschijnlijk niet met mijn vrouw. Mijn dochter heeft al gezegd dat ze graag met me mee wil. Dus wie weet: ooit.’